

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Brez naslova!

Težavno je dati stvari pravo ime; zato berite! Ni davno, kar so prinesli nemški zunanji in avstrijski listi vest o tem, kako je poročal veliki prokurator svete sinode v Peterburgu o stanju pravoslavne cerkve po raznih krajih za granico ali zunaj Rusije. Po tem poročilu bi bilo za pravoslavno cerkev stanje tudi v Avstriji jako neugodno.

Kmalu potem se je oglasil Pester Lloyd ter je ponatisnil neki odlomek kakor da bi ga bil posnel iz daljše spomenice o pravoslavju v Avstriji, ter je trdil, da mu prihaja ta odlomek iz one spomenice, katero bi bil neki izročil dvorni svetovalec Adolf J. Dobrjanskij naravnost velikemu prokuratorju svete sinode. Poslednji pa da jo je prebral carju Aleksandru III., kateri bi bil neki odgovoril, da bo sam posebe v tej zadevi gledal na to, da se zboljšajo opisane neugodne razmere.

Vse to so takoj ponatisnili nemški listi na Dunaji. in to je šlo potem dalje v Velikonemčijo. „N. fr. Pr.“ je bila vendar priteknila opomnjo, da se ji ne zdi stvar verojetna, ker zunanji vladarji se vendar ne mešajo v notranje zadeve drugih vladstij, in je še pristavila, da s tako spomenico bi bil storil imenovani sestavljavec slabo uslugo avstrijskim pravoslavnim Rusom, ker jih Poljaki že itak ovajajo ob vsaki priliki. Prvi židovski list v Avstriji je pa pridrl to jedino zaradi tega, da bi sam ovajal avstrijskega ruskega rodoljuba.

Dobrjanskij je namreč jeden tistih redkih starih stebrov, ki neomahljivo delajo na to, da bi se Avstrija ohranila in kot taka različne svoje narodnosti osrečevala še nadalje v bodoči zgodovini. Ta odlični avstrijski rodoljub je pokazal v svojem dolgem življenju tako izredno ljubezen do Avstrije, da ga nikako ovaduštvo ne pretrese, tem manj, ker je tega vaje zlasti od madjarske in poljske strani. Poljaki in Madjari sovražijo prave avstrijske rodoljube, ker so proti temu, da bi se zadovoljili vsi narodi v Avstriji; Dobrjanskij pa je delal vedno jedino na to, da bi dosegli ti narodi vse pravice, ki bi jih vedle do srečnega kulturnega razvoja in zadovoljstva s skupno našo državo.

Videlo se je torej tedaj, da Pester Lloyd raz-

tresa laži nalašč, ker se mu je to zdelo primerno iz posebnih namenov. V resnici ni bilo treba Dobrjanskemu pisati še le zdaj kake spomenice o cerkvenih zadevah, ker taka spomenica je zagledala beli svet in brez strahu že pred par leti v Avstriji sami. V tem oziru je jako čudno, da je ostala celo Praška „Politik“ nevedna, dasiravno je bila takoj že drugi dan po natisu onega odlomka iz madjarsko-židovskega lista že previdniša. Spomenila se je namreč tudi „Politik“, da Madjari hočejo krčiti cerkveno samoupravo pravoslavnih avstrijskih Srbov. Znano je o teh, da se morajo silno boriti za svoje zgodovinske in privilegovane pravice cerkvene avtonomije, ker bi jih Madjari radi spravili v svoj jarem tudi v cerkvenih zadevah.

Torej je treba ovajati, če ne naravnost, pa po ovinkih; kedar bi Slovani imeli kaj doseči ali celo samo obraniti, tedaj je treba črnuti njih „panslavizem“, in to umejo madjarski in nemški židovski pomagači za drago plačo kaj izvrstno. To je torej uzrok, da je Pester Lloyd zdaj izmišljal in ovajal v posebni obliki.

Ali ravno tako ovajanje avstrijskim Slovanom ni nič novega; pač pa jim je zabeležiti to, kako se vedejo nemški listi zunaj v „Reichu“. Da bo stvar še jasnejša, nam je zabeležiti še jeden dogodek. Hrvatski „Obzor“ je prvi objavil vest, da bi bil papež dovolil v novi katoliški nadškofiji črnogorski svete obrede v staroslovenskem jeziku. To je zopet speklo Madjare in Nemce znotraj in zunaj Avstrije. Slovanom sovražni listi so začeli ono vest kar naravnost zanikavati.

Z druge strani pa so začeli isti listi strašiti, češ, Čehi in Jugoslovani avstrijski tudi že zahtevajo staroslovenske obrede.

Bismarckov organ „Norddeutsche Allg. Zeitung“ je takoj povedala narodu Pangermanije, da je samo po sebi umevno, da so avstrijski nemški listi zavrnili češke in jugoslovanske nade ali zahteve v tem pogledu. „Münchener Allg. Ztg.“ pa je v posebnem oddelku zažugala, da avstrijski Slovanine dobene nikdar staroslovenskega jezika v katoliški cerkvi.

Tukaj se je vprašati: Kaj je avstrijskim in drugim Velikonemcem mari, v katerem jeziku si avstrijski

Slovani pomagajo proti nebesom? Kaj je Bismarcku do tega, v katerem jeziku molijo avstrijski Slovani?

Ali ne spominja tukaj Bismarck na one nekdanje francoske ministre, ki so postopali proti katolikom in protestantom doma drugače, nego v zunanjih državah? Bismarck šteje vendar za potrebno, da zadovolji katolike v Velikonemčiji kljub nasprotujočemu protestantizmu. Analogija njegove politike v verskih zadevah mora veljati v jednaki in iz posebnih razlogov še v večji meri tudi za Avstrijo. Z lastnega stališča bi morali Nemci v skupnosti nasprotovati madjarski politiki, ki hoče jemati stare pravice cerkvene samouprave avstrijskim Srbom. Velikonemčija kot avstrijska zaveznica mora odobravati zadovoljenje avstrijskih podanikov v verskih zadevah ravno tako, kakor sama zadovoljuje svoje katolike poleg in celo proti volji protestantizma.

Kakor pa Velikonemčija nasprotuje temu, da bi se Rusija umešavala v verskih zadevah v notranja opravila avstrijskih vlad, jednako morajo drugi protestovati, da bi Bismarckovi organi prepovedovali avstrijskim narodom skrbeti, da po svoje hrepene po zveličanji.

Avstrijski katoliški in pravoslavni Slovani nikakor ne branijo Nemcem, da so protestanti ali katoliki, in Avstrija tudi ne brani, da bi se Nemci zveličevali, kakor se njim zdi primerno. Verska strpnost je v Avstriji zagotovljena celo v temeljnih državnih zakonih, in avstrijsko židovstvo zna kaj dobro sklicevati se na iste državne zakone še tedaj, kedar mu žuga nevarnost iz drugih uzrokov.

Madjari so pozabili, da so njih predniki molili tudi v staroslovenskem jeziku; ali oni pozabljajo celo, da delajo tudi v verskem postopanju nasproti pravoslavnim ali celo samo unijatskim Slovanom — za Velikonemčijo. Avstrijski katoliški Slovani pa tudi sprevidijo, česa jim Velikonemčija ne privošči. Zakaj ne? Zato ker bi se oni laže branili proti pangermanizmu in ker bi oni s trdnim lastnim zaščitom laže obvarovali tudi Avstrijo od zunanjih nesreč. Avstrijski katoliški Slovani imajo ob tej priliki očiten dokaz pred seboj, da Velikonemčija hoče pospeševati v Avstriji samo ono politiko ki bi pospeševala nemčenje in v obče tujčenje Slovanov. Od tod pa tudi odobravanje onih korakov

LISTEK.

Mesečna pisma.

II.

„Ako Bog dá zdravje, bit ću sutra opet marod!“ — Tako je zdihiel svoje dni iz dna srca in jasnim glasom v baraki na hrbtu in na slami ležeč vojak domobranske čete, ki je srečno prevaral doktora medicine in polkovnega lečnika, da je bolan, pa vsled tega mu ni bilo treba iti na muštro, ter je komodiziral na hrbtu in na slami ležeč, mej tem, ko so se njegovi drugovi v potu svojega obraza pripravljali za vojsko in se učili pravilno po taktu hoditi in puško nositi.

Kakor tisti domobranec, tako sem tudi jaz prakticiral že dva meseca in zanemaril sem pisati mesečna pisma, kakor sem Vam obljubil, da jih bodem pisal.

Bog mi je dal zdravje in jaz sem marodoval mesto da Vam pomagam streljati na naše Dunajske prvake, ki nam bodo, ako jim Bog dá zdravje, celo našega ministra „für Gottesverehrung und Fortsetzung“ gospoda dra. Gautscha pokvarili, tako, da

nam bo nazadnje odvzel in zaprl še tiste slovenske paralelke na Ljubljanski gimnaziji, ki jih imamo sedaj za poskušnjo.

Da me razumete, moram poseči v zgodovino nekdanje Vojne krajine; imel je namreč neki bivši oberlajčman, sedaj pristav kotarske oblasti, napraviti izvestje na kr. zemaljsko vlado, odjel za bogoslužje in nastavu v Zagrebu (Cultus und Unterricht) pa je pisal po nemški graničarski: „An die löbl. königl. irdene Landesregierung, Abtheilung für Gottesverehrung und Fortsetzung.“

Ko sem preje mesec dni čital dr. Gregorčev interpelacijo glede krškega dra. Kahna in sem zvedel, da so ga podprli s svojimi podpisi izmed slovenskih poslancev samo M. Vošnjak, dr. Ferjančič in Hren, a vsi drugi slovenski magnatje so pomrkoli kakor mesec dra. Rudolfa Falba, kadar se pripravljala zemlja za pošten potres, sem se tako razljutil, da sem „požebiral“ ne par očenašev, kakor tisti romar izpod Štrajške gore v koroškem „Miru“, ki se je čisto po domače imel v gostilni g. Jonka v Bolci, ampak par tehtnih besed sem „požebiral“ in jih v mislih poslal na Dunaj, onim našim zastopnikom. Meni se zdi, da so se gospodje, katerim je narod naš poveril svojo usodo, prevzeli dobre narode in

zdravja božjega, pa da zdaj marodujejo, kakor uvodno omenjeni domobranec in Vaš — Spectabilis.

Lehko za domobrancia in tudi za Vašega Spectabilisa, domobrancev ima dosti, Spectabilisov ima sicer manje, ali ako jaz marodujem, pišejo drugi, ali mesto naših državnoborskih poslancev ne more nobeden drugi, če bi tudi hotel, podpisati interpelacije do ministra in tudi glasovati ne sme nobeden v državnem zboru, ki ni pravi prvak v dekretom v žepu, kakor je pokojni Ferdo Kočvar jedenkrat dejal, ko je še živel in ko ga je bil tudi že pokojni prvak slovenski dr. Kosta razjezil z nemškim odlokom na hrbtu slovenske molbenice.

Za Kočvarja mi je še danes žal, da je mož tako rano umrl; čeravno bi se zdaj tudi on jezil nad našimi prvaki, ipak vem, da bi se tudi po svoje veselil, da je naš nekdanji „Matevž!“ postal deželne sodnije „svetnik“. — Da si prištedim denar za telegram, mu čestitam kar tukaj pod črto in mu velim: „Dragi Matevž, ostani tak svetnik, kakor si bil „mali in veliki sodec“.

Z juridičko terminologijo smo Slovenci zares v škripci in po mojem mnenju bomo ostali v stiskah in nadlogah, dokler ne poprimemo nespremenjeno v celoti hrvatsko juridičko terminologijo,

avstrijskih vlad, ki hodijo krivo pottudi v cerkvenih rečeh zlasti tudi v imenovanji Slovanom neugodnih velikih duhovnih pastirjev. Sapienti sat! Yporej.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. aprila.

Državni zbor ima danes sejo. Na dnevnem redu so samo poročila o manj važnih peticijah. V ponedeljek se začne budgetna debata.

Najvišje sodišče je odločilo na pritožbo pri okrožnem sodišči v Kolomei zaradi propagande za pravoslavno cerkev obsojenih kmetov, da propaganda za rusko cerkev ni kaznjivo dejanje, ker se še kaznovati ne sme nikdo, ko bi tudi koga odgovarjal, da popolnem odstopi od kristijanstva.

19. t. m. bil je v Linzu shod **gorenjeavstrijskih** mlinarjev, ki je bil dobro obiskan. Sklenili so osnovati zvezo mlinarjev, katere namen bode mlinarsko obrt varovati, kolikor se da, proti konkurenci ogerskega žita in moke. Ta sklep pač ne bode ugajal Ogrom. Tudi pri nas bi kaj jednacega morda ne škodovalo, zlasti ker je znano, da ogerska moka ni pristna, marveč z mavcem in kuruzo pomešana.

Ogerska vlada odstavila je jako priljubljene triinšedemdesetletnega velikega župana Perczela v Pečuhu in na njegovo mesto je imenovala poslanca Kordoša. Perczel se je bil zameril vladi, ker se je branil uplivati pri volitvah. Ogerska opozicija bode ta slučaj dobro porabila pri volitvah, kajti to je najboljši dokaz, da vlada močno pritiska na volilce. Perczel sam kandiduje proti vladnemu kandidatu za državni zbor.

Vnanje države.

Bolgarska regenta Stambulov in Mutkorov ostavila sta predčera Plovdiv, ko sta poprej vsprejela mnogo deputacij. Opoludne sta prišla v Haskioi, kjer ja je prebivalstvo naudušeno pozdravilo.

Srbski finančni minister ne bode odstopil. Trgovskim ministrom bode imenovan carinski ravnatelj Stojanović. — Kralj je obiskal ruskega ministerskega residenta Percsijanija. Nekateri mislijo, da se hoče Srbija bolj približati Rusiji. Kakor se sodi, bode sedaj Rusija pospeševala bolgarske in grške težnje v Makedoniji proti bolgarskim prizadevanjem, ker se Bolgari vedno kažejo Rusiji sovražno. Grška in Srbska sta se nekda sporazumeli kako daleč bode jedna, kako daleč pa druga širila svoj upliv v Makedoniji. Govori se celo, da Rusija prigovarja Srbe, da bi zaseli jeden del Makedonije, kar pa ni verjetno.

Dopisnik francoskega lista Figaro se je razgovarjal z neko uplivno **rusko** osebo v Gačini, ki se je izrazila, da je trocarska zveza le ovirala Rusijo, zagotavlja je tudi ne želi več ponoviti. Sedaj se Rusija ne bode z nikomer takoj zvezala. Ko bi pa Rusija potrebovala kakega zaveznika, ve, da ga bode lahko dobila in ta zaveznik bode Francija. Poprej so mislili Francozi, da morajo biti sovražniki avtokratične Rusije, Rusi so pa mislili, da je republikanska vladovina nevarna. Sedaj sta pa obe državi prišli do prepričanja, da bi se lahko sporazumeli. Obe državi bodeta skušali ohraniti mir in morata podpirati druga drugo. Pismene pogodbe pa ne smeta skleniti, ker to bi dalo povod vojni.

V **turške** prestolnici prevladuje zopet ruski upliv. Turški državniiki vedno bolj spoznavajo, da se na Anglijo ne morejo zanašati. Angleška vlada je našuntala kneza Aleksandra proti Rusiji, v odločilnem trenutku ga je pustila na cedilu. Ravno tako hoče sedaj storiti z afganskim emirom. Na-

ravno je, da se Turki boje, da bi jih Anglija ne spravila v kake zadrege, potem pa pustila brez pomoči.

Sedaj še ni nič prav zanesljivih poročil, zakaj in kako je **nemška** policija zaprla francoskega komisarja Schnaebela. Iz Pariza dobili so razni listi več poročil, ki se pa ne ujemajo. Večina francoskih listov stvar mirno presojuje ter misli, da je le kaka zmota in se bode vsa stvar povoljno rešila. Ko bi Nemčija iskala povoda za vojno, bi si bila kaj drugega izbrala, ker sedaj bode svet prepričan, da so Nemci izzivali. Do sedaj je Bismarck vselej tako znal stvari sukati, da je svet mislil, da je le nemški sovražnik izzival vojno. Pri predčerajšnji soirée-j pri francoskem ministru vnanjih zadev se je razgovarjalo o tej stvari. Več diplomatov se je izjavilo, da je to po njih mislih znamenje, da bode kmalu vojna, če tudi ta slučaj se morda ne bode dal povoda. Flourens je pa menil, da treba ohraniti mirnost, ker stvar pač ni taka, kakor jo slikajo prva poročila.

V **pruske** zbornici poslancev začela se je predčerajšja debata o cerkveni predlogi. Prvi je govoril Gneist in pobijal predlogo. Njemu se zdi, da je sporazumljenje s papežem podobno konkordatu. Windthorst izjavil je v imenu katoliškega centra, da bodo glasovali za predlogo, kakor jo je vsprejela gospodarska zbornica. Ko bi pa zbornica poslanecv jo kaj spremenila, bodo pa glasovali proti njej. Richter misli, da se prav lahko dovoli, da se tudi redovniki zopet naselijo v Nemčiji, samo šola se njim ne sme izročiti. Nikakor pa on ne odobruje, da bi država imela pravico ugovora pri podeljevanji župnij, kajti potem bode duhovščina postala državno orodje pri volitvah. Richter omenja, kako je papež pri zadnjih volitvah s svojimi pisni pritiskal na volilce. Richter trdi, da na poslednje volitve vlada pač ne more biti posebno ponosna, ker so opozicijski kandidati dobili 340.000 glasov več kakor vladni. Ko bi bil plebscit, bil bi septenat zavržen. Jako obžaluje, da se je tujec, papež, mešal v volitve. Sicer bode pa kancelerjevemu despotizmu tudi odklenalo, kajti narodni liberalci ne bodo le skled na mizo nosili, ampak bodo tudi hoteli jesti. Bismarck misli, da za nemške katolike papež ni tujec. Za nemške katolike je papeštvo nemška naprava. Potem je Bismarck odločno zavrnil trditve, da cerkvena predloga škoduje protestantski cerkvi, ampak le zagotavlja enakopravnost obeh cerkev. Bismarck zahteva, da narodne stranke jednoglasno vsprejmejo predlogo, pri čemer seveda izvzame Richterja in njegove pristaje. Njegova čast je angažovana. Ko bi vsi njegovi politični prijatelji ne glasovali za predlogo, bi mislili v inozemstvu, da je on javno zagovarjal cerkveno predlogo, skrivaj pa rual proti njej. Treba je jednosti, ker čakajo Nemčijo še težki boji z domačimi in vnanjimi sovražniki. Če z njim narodne stranke neso zadovoljne, pripravljen je odstopiti. Ko je konservativec Scherwin zagovarjal predlogo, jo je pobijal Virchow, ki očita Bismarcku nedoslednost, kajti trdil je, da ne pojde v Canosso, pa je vendar šel. Bismarck mu pa odgovarja, da je politik tem ložje dosleden, čim manj misli. Ko je konservativec Gerlach še zagovarjal predlogo, se je seja zaključila.

Nov irski kazenski zakon, katerega je vsprejela **angleška** spodnja zbornja zbornica je sklopljen iz štirih zakonov, ki so se bili izdali 1774., 1776., 1786. in 1831. leta in iz raznih vladnih naredb. Mnogo teh naredb je jako drakoničnih. Sploh so pa posamične določbe tako nejasne in zamotane, da jih še dober jurist razumel ne bode. Novi zakon daje veliko oblast policijskim sodnikom, ki navadno neso skoro nič izobraženi. Kako bodo ti gospodje tolmačili zakon, moremo sklepati iz tega, da je policijski sodnik v Fralee obsodil nekega dečka po zakonu, ki prepoveduje nositi orožje, v jed-

nomesečni zapor, ker so našli pri njem puškinke kapice.

Dopisi.

Iz Trsta 22. aprila. [Izv. dop.] Preteklo sredo imeli so naši mestni očetje jako zanimivo sejo, v kateri so spravili na dnevni red slovenske napise na Hrpeljski železnici, obrtno šolo in univerzo. Najprej je interpeloval g. Venezian župana, da li ve, da mislijo postaviti na tisti „baraki“, ki ima biti postaja pri sv. Andreji napise v nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku in ali je mestna delegacija storila potrebne korake pri vladi, da se zapreči ta pogrda italijanskemu Trstu. — Interpelant pravi, da trojezični napisi ne bodo še mogli uničiti italijanstva Trsta, da pa treba vsekako vse storiti, da se odstrani ta sramota, da ne bodo tujci mislili, da treba govoriti v Trstu razne jezike. Župan mu odgovarja, da je videl „žalibog“ na svoje oči načrte došle z Dunaja, po katerih bode napis na strani proti Škednji v slovanskem „narečju“ in tako tudi vsi napisi na postaji. Pravi pa, da je mestna delegacija uročila proti temu protest ter ga predložila namestništvu, da protest podpira ter ga izroči trgovinskemu ministerstvu. Mestna delegacija zahteva, naj bodo napisi italijanski in nemški in da naj se jih sploh ne stavi, dokler ne bode ministerstvo rešilo protesta. To so dobri ljudje ti naši mestni očetje; Nemcem, ki jih imajo morda ravno tako radi, kakor nas, privoščijo napise v nemškem jeziku, nam bi jih pa iz same liberalnosti ne dovolili v slovenskem! — Kaj se hoče, ravnaajo se po gaslu: ni vse za vse.

Dobro bi bilo vedeti, s kolikim veseljem so vsprejeli pri vladi mestne delegacije protest. Da so ga bili veseli, o tem pač ne dvomi nikdo, kdor pozna gospode, ki so v prvi vrsti poklicani, da varujejo naše interese. Kake nazore o ravnopravnosti imajo pri vladi, svedoči nam sledeča dogodbica. Nekdo naših uplivnih mož bil je v rumeni hiši. Ekscelencia pogovarjala se je z njim o ravnopravnosti ter rekla: kaj hočete še več, kaj tožite vedno, da nimate ravnopravnosti, jetzt haben sie ihr Trst. Po izjavah treba soditi velike može in ekscelence! Mi bi pripomnili navedenim besedam le to, da če je hotela ekscelencia napraviti dovtip, se je ta prav slabo sponesel in navaden človek, ki kaj tacega čuje, bi niti ne sanjal, da tudi ekscelence delajo vodene dovtype. Ako je to pa ekscelence resno mnenje, bodi jej na glas povedano, da vender nemo še tako propali, da bi se zadovoljili z vsako drobtinico, ki nema sama na sebi nobene vrednosti, ki nam bi jo pa radi usilili v zameno za vse naše pravice. Napisi na Hrpeljski železnici, ako ne bode obveljal protest, ne bodo nas rešili, nam treba še vse kaj drugega. V rumeni hiši bodo nam morali začeti rezati tistega hleba, ki ga režejo eksotičnim Nemcem. Ta Bog ve od kod sem priseljena gospoda, uživa vse mogoče privilegije. Mi, domačini, plačujemo davke, da država vzdržuje tem priseljencem nemške deške in dekliske osnovne šole, nemško gimnazijo in nemško realko, nam pa, ki nas vlada

Dalje v prilogi.

katera sedaj rabi v Hrvatsko-Slavoniji, Dalmaciji in Bosni „in der landesüblichen Sprache“. — Besede „svetovalec in svetnik“ ne veljajo nič, in to svetovalec ne, ker nemški „Rath“ je svetovalec političnih oblastev a ne sodnijskih, ki ima „votum informativum“, a ne „votum decisivum“ (odločno pravo glasovanja), a svetnik ne, ker „svetnik“ je prav za prav po slovenski „Heiliger“. — Sodac = „Fass“, — Svetnik = „Heiliger“, to je veliki križ. — Meni se je dogodilo letos, da sem dobil pismo glaseče na moje pošteno ime s pridevkom „državni svetac“. Dotičnik je mislil, da se svetnik po hrvatski zove „svetac“ in tem načinom sem jaz siromak dobil naslov „Staatsheiliger“, kar pa menda niti po svoji smrti ne bom postal. „Gerichtsrath“ se pravi v hrvaščini „sudbeni viečnik“, a vsak drugi „Rath“ je savjetnik, bil to vladni, finančni, računarski ali tudi kraljevi savjetnik. To sem Vam moral povedati, da me ne boste več za „svetnika“ imeli, kakor se mi je dozdej že večkrat dogodilo.

Če hočete komu reči, da je svetnik, recite to našim državnim poslancem, tistim, ki so se branili podpisati Gregorčevu interpelacijo, ker ti so zares pravi „čudni svetniki“, kakoršnih bi jaz bil privoščil Madjarom takrat, ko so delali dualizem v Avstriji. — Da so namreč leta 1867 zastopali ma-

djarsko idejo grof Hohenwart mesto grofa Andrassija in dr. Poklukar mesto Kolomana Tisze, verujte mi, Madjari ne bi bili nikdar dobili madjarskega ministerstva in dualizem se ne bi bil v Avstriji nikoli porodil.

Pa vrnimo se zopet k terminologiji, ki ni tako spodtakljiva stvar, kakor so spodtakljivi naši poslanci. V hrvaščini se zove „Fass“ = lagav, a sud = „Gericht“, a mi imamo nesrečo, da se zove „Fass“ = sod, a „Gericht“ tudi sod, „Richter“ pa sodac pravilno, ker trpeča oblika „sodnik“ ne velja čisto nič. Sodnik bi se moglo reči k večjemu „der Verurtheilte“ (osudjenik), ravno tako, kakor je krivo učenik = „Lehrer“, dočim je učenik = „Schüler“, oni, ki trpi, a „Lehrer“ je učitelj, torej oni, ki nič ne trpi, ampak se oblastno šopiri po učilnici, kakor mali ali veliki sodac v svoji pisarni, kadar ima razbojnika ali tatu pred seboj.

Prejkone bode kakšen vaš filolog rekel, da tudi beseda „viečnik“ ne velja, ker ima trpeči končnik, a temu moram ugovarjati, da „viečnik“ tudi trpi, kadar mora v glavnej razpravi sedeti in svoj votum narekavati v zapisnik ali razloge delati k civilnej pravdi. Celo predsednik sodišča mora potrpeti, če mu katera stranka kaj nevšečnega pove. Tako na pr. se je zgodilo, da je predsednik raz-

prave imel pred seboj lepo mlado 18 letno devojko, katera je očitno krivo pričala glede čina, dogodivšega se na drugi dan srbskega božiča, a potem ko jo je predsednik ulovil v laži, se je izgovarjala s popolnim pijanstvom, pri čemer se je razvil sledeči dialog:

Devojka: „Ma, gospodine poglaviti i velemožni, ja neznam ništa, ja sam bila pijana, ko drvo!“

Predsednik: „Zar te ni sram, tako mlada devojka pak pijana.“

Devojka: „E gospodine poglaviti i presvetli sud, i vi znate, da je drugi dan božiču svaki človek pijan!“

Predsednik: „To ja neznam, daj ti samo meni mira, ja nisam bio pijan, i gospoda sudci nisu bili pijani.“

Devojka: „Kako bi to moglo biti? — ja dobru znam, da su drugi dan božiča svi ljudje pijani, a i ja sam bila pijana ko batina!“

Zdaj pa recite, da predsednik i viečnik nista besedi s trpečo obliko, kakor: „svetnik, učenik in marternik“.

Ostanite mi zdravi do sledečega mesečnega pisma, in pozdravljena bodi tista prijateljica, ki mi je rekla in pisala, da sem „državni svetnik“.

Spectabilis.

posebno rada ima, daje na voljo, da si izberemo, kakor nam drago, nemške ali italijanske šole! Prav tako se nam godi v vseh državnih uradih v Trstu, tudi ti nam pošiljajo italijanske in nemške dopise, slovenskih pa kar nikdar! Povedati treba torej gospodom pri vladi, da nam neso dali še z jednim borim napisom cele ravnopravnosti, ako hočejo to storiti (tega bi sicer ne bilo treba še posebno prositi), morajo nam dati vse ono, kar imajo Lahi in Nemci, storijo naj, da jim bomo v vsem ravni.

Debata o obrtni šoli bila je tudi jako zanimiva. Dr. Piccoli stavi predlog, da se ministerstvo prej interpeluje, kaj misli prav za prav s to šolo, predno se občina zaveže, dati poslopje zanjo. Dr. Piccoli predlaga, naj se mestni zbor potegne za to, da bode učni in uradni jezik, jezik shodov, sej in akademij na tem učilišču jedino le italijanski jezik, in da bode vsak drug jezik iz te šole izključen.

Gosp. Nabergoj je temu ugovarjal, zavračali so ga s tem, da v mestu ni nobenega Slovenca, z okolico pa da ima mesto zgubo. Pravijo, da jim okolica niti toliko ne plača, kolikor mesto potrosi za okoličanske šole. Obskurni listič na pol uradni na pol židovski „Mattino“ je pri tej priliki poskusil svoj skrhan dovtip na našem poslanci, ki se mu pa ni posebno posrečil. Potegnil se je tudi ta list brez značaja in prepričanja za italijanstvo Trsta, ter pomagal g. dr. Piccoli-ju zapirati vrata in okna slovenskemu jeziku v obrtno šolo.

Mestni zbor sklenil je kot tak, podpirati prošnjo deželnega zbora, da se osnuje v Trstu vseučilišče, v katero se ima neitalijanskim jezikom hermetično zapreti uhod. Dr. Piccoli predlaga, da se peticiji še pridoda, da je mesto koj pripravljeno na svoje stroške sezidati poslopje za univerzo, nadalje prepustiti mestno bolnico medicinski fakulteti v porabo. Proti prvemu predlogu oglasilo se je več mestnih zastopnikov, zato se je izročil finančnemu odseku v pretresovanje. Mestni zbor se na to zahvali istrskim in tridentinskim mestnim zborom za solidarnost in podporo v vseučiliški zadevi. Pripomniti treba, da je ta vzajemnost res velika in posnemanja vredna. Dan za dnevom množe se peticije, zaradi osnivanja italijanske univerze v Trstu. Sploh so Italijani bolj politiki nego mi. Oni nimajo strank, ki bi si bile tako nasprotne, kakor so si naše. Kadar gre za važne stvari, so vse stranke jednega mnenja, zjedinijo se v zložno delovanje in tako tudi dosežejo, kar nameravajo. Na tak način bodo prej imeli oni svojo univerzo v Trstu nego mi Slovenci osnovno šolo. In vender bi se dalo vlado ali pa magistrat prisiliti, da nam jih odpre ne jedno, ampak več. Toda vztrajnosti ni, vzajemnosti ni — potem je vse zastoj!

Tudi italijansko šolsko društvo „Pro patria“ vrlo napreduje. Povsod snujejo društvu na korist zabave. Italijansko delavsko društvo „Societa operaja“ upisalo se je kot pokroviteljica ter dalo na tak način tudi našemu delavskemu društvu izgled: Pojdi in stori tudi ti tako!

Z Bleda 22. aprila. [Izv. dop.] Dne 17. t. m.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Deveto poglavje.

(Dalje.)

Mabel si je nezmanjšano ohranila občno priljubljenost ter je bila še zmiraj kras in življenje vsakej plesalnici; vender nje obličje ni nikdar bolj zarudelo nego takrat, ko se je vsled prestanka iznebila plesalca ter prišla v čarobno okrožje, kamor so Dudleyev blagovoneč glas in njegove zgovorne oči nje sanjarskega duha toli močno vabili. Vsi drugi dogodki takega večera so se lahko laskali nje nečimurnosti in njenemu samoljubju, a te male stranske pogodbe so bile za njo dosta pomenljive, ter se dosta bolj nežno in bolj stanovitno na nje srce in nje življenje uplivalo.

Nova čestihlepnost in novi čuti so se hipoma v njej prebudili. Pred enim mesecem je mlada devojka komaj mislila, da je tekmiče v novošegnem življenju toli slavno zmagala ter toli vzvišeno nad nje se vzpela, sedaj pa je čutila hvaležniši ponos, zavedavši se plemenitejših darov, ki so jej bili spoštovanje moža redke olikanosti in izbornega ukusa pridobile.

Sedaj so znova jele poganjati nje duševne moči, katere so bile doslej zanemarjene. Res da se je nje vsakdanje življenje le malo premenilo, vender bil bi oster opazovatelj zapazil marsikatero

bil je pri Petranu shod zaradi občinskih volitev dne 25. t. m. Pri tem shodu agitovalo se je jedino le za Mallnerja, da bi bil on župan. Dekan naš in župnik Gnezda priporočala sta ga, kar sta le mogla. Za odbornike priporočali pa so se samo taki možje, so od Mallnerja zavisni in bi mu vse privolili. K shodu bili so povabljeni samo taki, ki neso njegovi nasprotniki, ker se je Mallner bal, da bi kdo očitno proti njemu ne govoril. Ko bi se res zgodilo, kakor se je na tem shodu govorilo, dobili bi Blejci župana, ki je bil in je še strasten sovražnik našega naroda, ki je doslej preziral kmeta in zaničeval duhovnike. V ožigled volitvam se je slednjim začel laskati. Gosp. dekanu obljubuje, da če bode on županom izvoljen, potem dobé ves les za novo cerkev, vse železo itd. od kranjske obrtniške družbe brezplačno, ker je ravnatelj Luckmann njegov svak. Pa še drugače jih slepi. Mallner, ki sicer celo leto ni cerkve od znotraj videl, kupil je letos na veliko soboto 8 možem (obč. odbornikom) debele voščene sveče, da so je na čelu pri ustajenji nosili. Dal Bog, da bi Mallner tudi prihodnja leta take sveče delil. Da pa pri tem ni ravnal iz same brumnosti, razvidi se iz tega, da je dva občinska zastopnika, odbornika in posestnika Antona Hudovernika in prvega svetovalca in posestnika Antona Roperta izključil, ker ne trobita v njegov rog, tudi sveč nesta bila vredna in Mallner pokazal jima je javno pri ustajenji svojo jezo in nemilost.

Ljudstvu se dobriko rekoč: Če bom jaz župan, se Vam bo dobro godilo. Moj svak Luckmann Vam bo koj „frate“ odprl, da bote po njih pasli. Po Jaršah Vam bom delal ceste, jedno v Ribno, drugo v Koritno, Vodešce in Bleško Selo. Denar za ceste dobili bomo od tujcev, Vas ne bo nič stalo. Vse sama prevara. Kdo pa je plačal cesto, ki jo je Mallner gradil v Podzob, kakor ubogi kmet? In ta cesta najbolj le Mallnerju služi. Dalje obljubuje Blejcem, če bo on župan, da bode na to delal, da so okrajno glavarstvo, sodnija in davkarija prestavi iz Radovljice na Bled. To so pač lepe sanje in prazni obeti, po pregovoru: Kadar prosi, zlata usta nosi — kadar vrača, pa hrbet obrača. To naj si volilci zapomnijo. — Volitve so Mallnerja sploh vsega prenašale. Zajci v njegovem lovu so lani v blejski občini napravili nad 600 gld. škode. Zakaj Mallner ni lani škode poravnal, in še le letos ravno pred volitvijo oklicati dal, da naj kmetje pridejo k njemu po drevesec? Ali lani ni imel denarja, ali ni bilo dobiti drevesec? O ne, lani živel je še prejšnji jako priljubljeni župan Vester, katerega si Mallner ne bi upal premagati. Letos pa je Vester nagloma umrl in zdaj bi Mallner s duhovnikov pomočjo rad splezal na županov prestol, zato se zdaj tako lepega dela in hoče vse poravnati. Sicer je Mallner kmeta vedno preziral, sedaj pa če kmeta sreča, povabi ga takoj, da se k njemu na voz usede. Blejski možje naj si torej dobro premislijo, koga bodo v ponedeljek volili. Če bodo izvolili Mallnerja, potem pač družega ne ostaje, kakor moliti zanj, da se o njem pregovor ne uresniči: bil je Savel, a postal je Pavel.

znamenje, da se je vse nje mišljenje in hrepenenje na novo stvar obrnilo; zapazil bi bil, kako zelo se je zanimala za vsak prizor, v katerem je Dudley kako nalogo igral. Ona čarobna moč, s katero je njegova prisotnost vse imenitne kroge prešinjala, storila je popolnoma konec vsemu obotovanju, s katerim je došla jej povabila vsprejemala; a očitno se je tudi videlo, kako močno je Dudley gospodoval njenemu mišljenju v samotni in odločnosti od drugega sveta. Stvari, za katere je nje zanimivanje izbudil, bile so predmet nje poznejšemu premišljevanju; pogostoma so tudi na nje napravnimi mizi ležale knjige, iz katerih je bil razne besede navedel; tudi se je večkrat umaknila v ono malo sobo, katero je bil Henrik toli okusno opravil, da je opazovala in premišljevala umetniška dela, katera je bil Dudley zanj izbral.

Ker se je gospod Vaughan zaradi zdravja svoje hčere delal prevelike skrbi, bil je sedaj z nje nim ozdravljenjem tudi preveč zadovoljen, da bi se bil pritoževal o zapuščenosti in tihoti svojega bivališča ter se je po stari navadi zopet kratkočasil s svojimi načrti in zemljekazi. Henrik se je sicer sprva veselil, da je prijatelj njegovo sestro toli očitno občudoval, a nazadnje se ja je naveličal, ker se oba nista dosta zanj menila; prilično se je doma in v javnem življenju celo ogibal nju družbe, ne da bi ga bila zelo pogrešala. Gospica Sabija, za Dudleya močno vneta, je nikdar ni grajala, da sta

— Duhovniki naši se preveč za Mallnerja potegujejo in preveč poudarjajo njegovo dobro krščanstvo. Saj je morda še drugih in boljših kristijanov na Bledu, ki bodo tudi marsikaj žrtvovali za novo cerkev na Bledu. — Bog razsvetli naše kmete pri volitvi dne 25. t. m.! Borba bo huda, ker je na Bledu veliko mož, katerim je Mallner volk v ovčji obleki.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Finančnim ravnateljem v Ljubljani imenovan je g. Karol Plachki, finančni svetnik (titularni nadsvetnik) iz Celovca, rodom Moravan. — Prefekt na Terezijiški in docent na Dunajskem vseučilišču dr. Ludovik Mitteis imenovan je izrednim profesorjem rimskega prava na nemškem vseučilišču v Pragi. „Laibacher Zeitung“ pravi o njem, da je bil „bekanntlich in den sechsziger Jahren Director des hiesigen Obergymnasiums“. To je pomota. Ravnatelj tukajšnje gimnazije je bil dr. Henrik Mitteis, ki je že pred leti umrl. Gore imenovani je njegov sin.

— (Umrli) je 19. t. m. na Libušnji gospod Martin Leskovec, slednjič vikar v Sedlu, rojen v Črnem Vrhu pri Idriji l. 1845.

— (Čudna omika na katedri.) Brez vsacega dostavka javljamo danes samo to, da profesor Nedved sedmošolce Ljubljanske nazivlje: „Indianer“, „Lausbuben“, „Gassenbuben“ in „polizeiwidrige Gesichter“.

— (Slovenska predstava) bode, kakor smo že poročali, v nedeljo dne 24. aprila t. l. Oziraje se na opereto, katero priredi dramatično društvo ta dan, in na to, da je omenjena predstava poslednja v letošnji sezoni, uverjeni smo po ne biše. Začetek predstave je ob 1/28. uri zvečer. Sedeži in ustopnice dobivajo se pri čitalničnem kustosu v soboto, nedeljo in na večer predstave od 7. ure naprej pri blagajnici.

— (Kranjski veteranski kor) priredi jutri ob 8. uri zjutraj v proslavo šestdesetletnice maršala nadvojvode Albrehta cerkveno svečanost v sv. Jakopa farni cerkvi, katere se udeležijo z zastavo in godbo.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) je po zadnjem izkazu v „Soči“ nabranih 2383 gld. 34 kr.

— (Štajersko obrtno društvo) praznuje jutri v Gradci svojo petdesetletnico. Iz Ljubljane odpeljali so se k tej slavnosti gg.: Regali, Fran Dežman in Ludovik Widmaier, gg. Kunc in Žitnik pa ne, kakor je bilo nekje brati.

— (Ondriček.) Nemški listi, ki ne morejo prehvaliti Wilhelmija, ki še sedaj ni poplačal ubogemu slugi troškov v znesku 5 gld. 40 kr., ki dan na dan prinašajo vesti o „grossen und kleinen Geiger“, nemajo niti besede za Ondrička, ki je vender umetnik prve vrste. Ondriček koncertuje sedaj v Pragi, pri vsakem koncertu je narodno gledališče razprodano, vsak koncert je nov triumf. Dal je doslej dva koncerta, na splošno željo dodal bode še tretjega V dveh nastopih igral

jo včasih brez namere in premisleka zanemarjala; celo pospeševala je rastočo ljubezen svoje bratčine, ker je nje predmet črez vso mero in nepogojno hvalila.

Kaj je čudno, da se je Mabel, nezavrta in nesvarjena, prav brez strahu in dvoma udajala čutu tekoče ure? Kaj je čudno, da je Dudley, katerega je ves svet kot učenjaka, pesnika in šaljivca (humorista) občudoval, v nje oče bil plemeniti, velikodušni, pravi in nesebični mož? res lahko bil bi to, a žalbog! da to ni bil. Vkljubo vsem njegovim raznovrstnim zmožnostim, njegovi znanostni olikanosti, njegovemu dobremu ukusu in njegovemu olikanemu in prebrisanemu bitju, vkljubo njegovemu čislanju lepote v umetnosti in prirodi in vkljubo dobremu in neomadeževanemu glasu prežal je prav sredi osrčja njegovega bitja skriven, a morilen strup, ki je vse njegove bolj vzvišene namene in namere pomanjševal in vse njegove plemenitejšie nade uničeval. Bil je sicer brez vseh zunanjih grdih napak, vender ni imel prave ljubezni do kreposti; res se je uklanjal pred žrtvenikom ženske lepote in ljubeznivosti, vender imel ni visokega zaupanja v ženski spol; in če prav je zaničeval svet, v katerem je živel, vender moči ni imel, da bi se nad njega vpenjal. Rana nezaupnosti nasproti vsemu dobremu oslabila je najplemenitejšie darove njegove prirode in tako je bilo izgubljeno življenje, ki bi bilo lahko na blagor človeštvu. (Dalje prih.)

je 5 najtežavnejših koncertov (Beethoven, Ernst, Dvořák, Bruch, Mendelssohn), vrhu tega Weniaw-skega legendo, Brahmsove „Ogerske plese“, Riesov „Motto perpetuo“ in Schumanovo „Večerno pesen“, vse tako izborna, da ploskanja in izzivanja ni bilo ne konca ne kraja in da je bilo občinstvo v besede polnem pomenu naučeno. Češki listi so polni hvale o Ondříčku, ki jo tudi v polni meri zasluži, kajti veščaki so že davno v tem jedini, da je glede teh-nike in izvežbanosti Ondříček vsakemu vrstnik, da pa glede finega muzikalnega čustva vse presega. To je zlasti pokazal v Beethovenovem koncertu, ka-terega je moral vsled burnega ploskanja dvakrat igrati.

— (Vreme.) Vsled poznega snega zaostala je vsa vegetacija in pravega zelenja še ni. Na Bo-kalcih videti je bila včeraj prva zelena bukev. Ku-kavica oglašja se že par dni v gozdu na Rožniku.

— (Državnih žrebcev) bode letos po iz-kazu kmetijskega ministerstva po raznih žrebčar-skih postajah nastavljenih: na Štajerskem 123, na Kranjskem 39, na Koroškem 46, na Primorskem 30. Razen tega je pri zasobnikih na Štajerskem 62, na Koroškem 48, na Kranjskem 27 eraričnih žrebcev.

— (Vinska razstava) bo tudi letos ka-kor druga leta v nedeljo 1. maja v Dornbergu. C. kr. kmetijska družba goriška odpošlje posebno komisijo, ki bo vina pokušala in presojevala. Boljša vina bodo se po navadi odlikovala, da bodo vino-rejci še dalje zboljševali zemljo, trte, kleti, posodo in svoje postopanje z vinom. Vsakoletne vinske raz-stave v Dornbergu obrodile so do zdaj že prav lep sad, kajti kaže se, da ondašnji vinorejci napredu-jejo v vsakem oziru pred svojimi sosedi. Res je, da jim pomaga tudi lega in svet.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. aprila. Pri petindvajsetlet-nici slovanskega pevskega društva sodelujejo svetovnoznani Ondříček, Dvořák, Leseticki, Ru-sinja Esipova. Vse železnice dovolile znižano vožnjo udeležnikom z društveno legitimacijo, ki se dobi pri Leonu Buchalu, Wien, Liechten-steinstrasse, 12.

Dunaj 23. aprila. „Wiener Zeitung“: Cesar imenoval finančnega nadsvetnika Plach-kega v Celovci, finančnim ravnateljem v Ljub-ljani.

Celje 23. aprila Braslovški usnjari Gre-gor Apat in njegova žena Marija, zaradi po-žiganja in umora Julije Smerečnik zatožena, sta oproščena.

Pariz 23. aprila. Izvestje Havasovo: Nemški poslovodja naznanil ministru vnanjih zadev, da nemška vlada še ni dognala, kje in kako so Schnaebele-a prijeli, da si pridržuje, pretresati to vprašanje v sporazumljenji s fran-cosko vlado. Schnaebele pa je bil prijel vsled sodnijskega ukaza. „Republique Française“ piše, da Bismarck v telegramu, ki ga je nemški za-stopnik objavil vnanjemu ministru, priznava: Ako je bil Schnaebele na francoskih tleh pri-jet, zahtevajo načela narodnega prava, da se takoj izpusti. — Časniki priporočajo mirnost in pravijo, da se mora prepustiti vladi, da stori, kar se jej bode potrebno zdelo.

Pariz 22. aprila. Generalni prokurator je pravosodnjemu ministru danes doposlal svoje izvestje. Schnaebele bil je na francoskih tleh prijel. Izpovedbe prič in preiskovalni akti doj-dejo jutri. Telegram iz Pagny-ja javlja, da je bilo v poslednjih 48 urah mnogo oseb iz Metza iztranih. — Vsi časniki konstatujejo soglasno, da je bil Schnaebele na francoskih tleh prijel. — „Temps“ ima telegram iz Strassburga, da nemška oblastva Schnaebele-a dolže, da ima na nemških tleh sumne zveze, po katerih ovaja francoski vladi razne vojaške naredbe okolu Metza.

Zahvala.

Vsem častitim volilcem mest in trgov Celj-skega volilnega okraja, kateri so 15. aprila t. l. prišli volit od naše strani priporočanega kan-didata gospoda dra. Gelingsheima, izreka najiskrenejšo zahvalo

slovenski volilni odbor.

V Celju dne 20. aprila 1887.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—19)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

22. aprila.

Pri **stanu**: Neu iz Liona. — Sattler iz Franko-broda — Semen, Taussig, Filip, Pentlar, Monaro, Bruck z Dunaja. — Krk iz Brna. — Weiss iz Szegarda. — Werner, Gerstner, Hanisch, dr. Schuster, Schick, Pirker iz Grada. — Kolussi iz Siska. — Horn, Machovetz z Dunaja. — Dežela iz Idrile. — Schlangenheufen iz Beljaka — Glo-botschnig iz Kranja. — Pamer iz Ljubljane. — Paluš iz Trsta. — Vianelli, Savelli iz Rovinja.

Pri **banke**: Frankloff iz Berlina. — Spira, Koman, Gold, Sperling, Filip, Rosenegger, Reichmann, Bauer z Dunaja. — Butschek iz Brna — Putick iz Planine. — Stehr, Morpugo iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Plachky iz Opave. — Vončina iz Idrije. — Dežman iz Gorenjskega. — Maruzzi iz Vidma. — Grof Coronini iz Gorice.

Umrlj so v Ljubljani:

23. aprila: Josip Prele, mizar in prisiljenec, 52 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnim edemom.

V deželnej bolnici:

21. aprila: Murijana Nabergoj, gostija, 74 let, za mrtvoudom.

22. aprila: Ivana Komar, gostija, 50 let, za katarom v črevesu.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. aprila.	7. zjutraj	733.27 mm.	9.0° C	sl. jz.	jas.	
	2. pop.	730.50 mm.	18.2° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	730.32 mm.	12.6° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 13.3°, za 3.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	81.30	gld.	81.15
Srebrna renta	82.50	—	82.30
Zlata renta	113.—	—	112.55
5% marena renta	97.90	—	97.65
Akcije narodne banke	876.—	—	877.—
Kreditne akcije	282.70	—	281.80
London	125.90	—	127.05
Srebro	—	—	—
Napol.	10.04 1/2	—	10.05
C. kr. cekini	5.97	—	6.—
Nemške marke	62.30	—	62.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128	gld. 25
Državne srečke iz l. 1864	100	165	50
Ogerska zlata renta 4%	101	60	60
Ogerska papirna renta 5%	88	70	70
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	60	60
Kreditne srečke	100 gld.	179	—
Rudolfove srečke	10	18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	104	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	231	25	25

40 veder jabolčnika

(mošta) se prodaja

pri (263—4)

Jos. Strzelbe nasledniku
v Ljubljani.

Dva jako lepa prostora

v nekem mestu na Gorenjskem, na jako dobro obis-kovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi z magacini in stanovanjem, oddata se v najem. — Ponudbe naj se pošiljajo pod „K. R. 50“ Frana Müller-ja Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (277—2)

Št. 6994.

(272—3)

Razpis konkursa.

Pri I. mestnem otroškem vrtu Ljubljanskem s slovenskim občevalnim jezikom je popolniti mesto začasne

otroške vrtarice

z letno plačo 400 goldinarjev.

Prošnje za to službo, katero bode nastopiti tekom prihodnjega meseca maja, je s predpisanimi dokazili o učni sposobnosti za otroške vrtarice uložiti do konca aprila

pri mestnem magistratu Ljubljanskem.

V Ljubljani, v 18. dan aprila 1887.

Naznanilo.

Trda in mehka sobna tla maže in voščeni in ja tudi suha voščeni s krtaco za 30 kr. in višje

Jurij Mihelacič, (269—2)

snazitelj sob, Stari trg šte. 28, III nadstropje.

Vnanje naročnike tudi hitro in ceno postrže.

Prodaja se iz proste roke (288—1)

pritična hiša št. 8

na cesti v Mestni log z zraven ležečim vrtom. — Na-tančneje se izve v hiši št. 8 na Kolizejski cesti.

Trgovsk pomočnik,

izurjen v specerijski in manufakturni prodaji, z dobrimi spričali, vsprejme se v službo.

(285—2)

J. Müller v Zagorji za Savo.

Komi,

izurjen v trgovini z mešanim blagom, vsprejme se takoj.

Ponudbe z naslovom „Trgovina“ na upravnishvo tega lista. (279—2)

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme dobra in jako priljubljena avstrijska družba. Pri pri-merno uspešnem delovanji stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70—24)

Semena

velikanske pese, detelje, raznih trav in sočivja

najboljše vrste prodaja sveža (141—8)

PETER LASSNIK v LJUBLJANI.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO
pri c. kr. konc. Anchor Line,
Dunaj, I., Kolowratring 4.

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—3)

Bicycles, Tricycles in otročjih velocipedes.

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-žišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Poštna in brzojavna odpraviteljica

išče službe in more takoj nastopiti.

Oglasila vsprejema iz prijaznosti F. Tomažič, poštni
oficijal v Ljubljani. (258-2)

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih barvah, dobé se vedno po
nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (554-40)

Zobozdravnik

A. SCHWEIGER,

stanujoč

v hotelu „pri Maliči“ (Stadt Wien),
II. nadstropje, sobe št. 23 in 24,

ordinira **jutraj** od 1/10. ure do 1/1. ure,
popoldne „ 2. „ 5. „

Ob nedeljah in praznikih samo dopoldne od 1/10.
do 1. ure. (208-8)

Najboljša in najtrdnjša plomba, ki ne prouzroči v
zobeh nikakeršnih bolečin, ter se po barvi ne razli-
kuje od zob. — Najnovejši in priznani najumetnejši
načini izdelovanja čeljustij in posameznih zob.

Navzoč zaradi kopelne sezone samo do junija.

M. NEUMANN

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo (207-7)

Nouveautés

dežnih plaščev za dame in dekleta, mantel-
lets in Jaquets po nizki ceni.

Harmonike in phisharmonike na prodaj. Fran Baitz, urar v Ljubljani, na Rimske cesti št. 3,

se priporoča za popravilo vsakovrstnih novih in starih ur
na stojalih, igrajočih na piske ali na kak drug način.
Popravlja vse godbene instrumente in arione,
izdeluje phisharmonike in ima jedno narejeno za prodaj
z dvojnimi privitimi jeziki iz medeninske (mesingaste)
pločevine, jako lepo donečo in izdeluje phisharmonike
z večjimi spremeni, od 3 do 16, s sedmimi spremeni na
najnovejši ameriški način narejena stane 170 gld. in sicer s
sledječimi spremeni: ● — baurdon, ● — forte, ● — cor-
anglais, ● — expression, ● — flöte, ● — forte, ● — cla-
rinete, ki zadostuje za majhne cerkve — Izdeluje har-
monike, ki imajo od 3 do 6 vrst, jedno na 3 vrste ima
narejeno, jako donečo in jedno gromatiš s 3 spremeni, 4
dvojno pojó; jeden basvioloncello s 4 strunami in ma-
šinami, ki ima jako prijeten glas in jedno prav dobro vi-
jolino ima tudi lajno (Werkel), ki se lahko nosi, s
spremenom cileist-kopel á flaute. Igra tri prav lepe norme,
polke, mazurke in čardas. (160-7)

Priporočanja vredno
za zasobnike in gostilničarje
na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se ne pokvari, iz pivo-
varne bratov Koslerjev,
v zabojih po 25 in 50 steklenic.

Zalogo ima (132-8)

AL. MAYER.

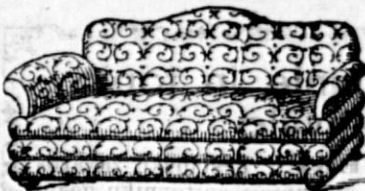
ŽELODČEVA ESENCA lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ozdravila me je kakor po čudežu od najhujših že-
lodčevih in telesnih bolečin, koje so me celih pet
let neznano mučile in proti katerim mi najimnetnejši
zdravniki Vicenze, Milana, Como in Genove neso za-
mogli prav nič pomagati.

Lusa Battista, Sagor, na Galiskem.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 stekle-
nic za 1 gld. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino
trpé p. t. naročniki.

V steklenicah á 10 kr. v Ljubljani samo v le-
karni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta.
V steklenicah á 15 kr. v Novem Mestu v le-
karni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Šta-
jerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem,
v Trstu, Istri in Dalmačiji. (5-16)

Da omogočim vsa-
kemu omisliti si, kar
je v vsake sobi naj-
praktičnejše in naj-
lepše, nastavl sem
svojim divanom za
malo časa nizko
ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim
blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči.
Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izde-
lujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi po-
šljem, če želijo, uzorce blaga franco. Gornja nizka cena
velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno ogla-
šati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Ceniki s podobami na zahtevanje zastoj in
franko.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske
garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po
ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi
prevzemam in izvršujem v občno zadovoljnost. (54-19)

Razstava vsakovrstne hišne oprave.

Razprodaja se vsak dan. (225-3)

Centr. prodajalnica **DUNAJ, I.,**
Krugerstrasse 5.
St. Pöltenerhof (poleg Kärtnerstrasse).

Ilstr. album s cenikom vred proti uložitvi gld. 1.50.

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice

Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstra-
lijo itd. itd. (104-12)

Rotterdam in Amsterdam } vozijo vsako nedeljo
prekrasni parniki od ces. kr.
avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz
15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini
na deda. Pravljičje in povesti iz slovenskega
naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi
polharji. Črtice iz življenja našega naroda. —
IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mo-
jega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna
povest iz časov lutrovske reformacije. — III.
Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev.
Humoristična povest iz narodnega življenja. —
V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI.
Kozlovski sodba v Višnji Gori. Lepa povest
iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihošape. Povest iz domačega življenja
kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest
za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir.
Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata.
Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska
povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet.
Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest
iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa
tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III.
Telčija pečenka. Obraz iz našega mestnega
življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska po-
vest. — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz do-
mačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter
pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII.
Črta iz življenja političnega agitatorja.
6. zvezek:

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naroči-
lih velja poštnina
za posamični neve-
zani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dija ki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naročé skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (79-15)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg. Gledališka stolba.

Proti vratobolju, kataru, kašlju, zlasti pri otrocih,
proti boleznim želodca in mehurja, ravno
tako kot najfinejša namizna voda, se jako priporoča

koroški rimski vrelec.

Prodaja na debelo in drobno (229-3)

M. E. Supan, Ljubljana, Dunajska cesta.

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic,
se dobé najfinejši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izbiri in po nizkih cenah. (199-60)

Zobozdravnika Paichel-a

ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob,
zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta
in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-
venje dlesna, zabranjujejo trošenje zob in če se
stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. Cena
steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci
zobnega praška 60 kr. (238-5)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri
Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje,
pri lekarji Svobodni in trgovci Karinger-ji.

Do 1. junija in od 1. septembra stanovnina
znižana za 25%.

Zdravilni kraj

KRAPINSKE TOPLICE

na Hrvatskem,

ki so oddaljene 1 uro od postaje „Zabok-Krapin-
ske Toplice“ Čakathurn-Zagrebske (Zagorjan-
ske) železnice, odprle so se zopet 1. aprila. Se-
zona traja do konca oktobra. Akrottherme teh
toplic, dosega 30° do 35° R., so neoprekosljive v
svoji izredni zdravilnosti pri protinu, tiganji v
udih in členkih ter njega nasledkih, ischijadi,
neuralgiji, kožnih boleznih in ranah, kronični
Brightjevi bolezni, mrtvoudi itd. Zavod ima velike
vodnjake, polne posebne banje iz marmorja,
douche-kopeli, dobro urejene sudarije (potilnice). V
pospeševanje zdravljenja v kopelih uporablja se oziroma
massage in elektrika itd. Priprava in elegantno
opravljena stanovanja, izvrstne restavracije z
velikimi obednicami, kavarnami in biljardnicami,
lepi topliški salon, topliška godba, park, biblio-
teka in zmerne cene obetajo prijetno bivanje še pri skrom-
nih sredstvih. V Krapinske Toplice se pripelje po
železnici z Dunaja via Dunajsko-Novomesto-Kanizsa-
Čakathurn, iz Budimpešte via Čakathura v „Za-
bok-Krapinske Toplice“, iz Trsta via Zidani most-
Zaprešič v „Zabok-Krapinske Toplice“. Od 1.
maja naprej vozijo omnibusi pri prihodu vsakega
vlaka mej Toplicami in postajo „Zabok-Krapinske
Toplice“. Cena za osobo 80 kr. Iz postaje južne že-
lezniče Poličane vozi vsak dan v Krapinske Top-
lice po prihodu Dunajskega poštne vlaka ob 9 1/2. uri
jutraj poštni omnibus. Voznina za osobo 3 gld.
Daljna pojasnila o toplicah dajeta vodstvo toplic in njih
zdravnik dr. Josip Weingerl ravno tam. Brošurice
o toplicah dobé se po vseh knjigarnah, prospekti
pa pri vodstvu.

Krapinske Toplice, v aprilu 1887. (259-2)

CACAO in ČOKOLADA

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti
bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta
pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno
znamko in firmo. (856-105)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-
likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, kakor vsem svojim sedanjim naročnikom, naznanjam s tem, da se nahaja moja

čevljarska delavnica

v Truberjevi ulici št. 1.

ter zahvaljuje se za dosedanje zaupanje, bodem tudi za naprej skušal vsestransko ustreči želji svojih naročnikov. Vsa dela, moška in ženska izvrševala se bodo točno, solidno in po najnižji ceni.

(245-3)

F. Krapeš,
čevljarski mojster.

Vse priznanje in toplo zahvalo

izrekata „**FONCIERI**“, Peštanski zavarovalni družbi, in nje glavnemu zastopniku gosp. **Franu Dreniku** v Ljubljani za pravilno izplačilo zavarovane dote gospodičine Marije Pintar.

V Kranji, dne 22. aprila 1887.

Fran Eržen,
varuh.

Ana Pintar,
teta.

Odgojiteljica (Bonne)

k dvema 2 in 3letnima otrokoma se **takoj vsprejme.** Terja se znanje francoskega jezika. — Vprašati pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (273-2)

Deklica,

še ne stara dvajset let, vajena v trgovini in v vseh ženskih ročnih in domačih delih,

želi ustopiti v primerno službo.

Kdor želi natančneje izvedeti, naj vpraša z naslovom: **K. K. poste restante št. Vid nad Vipavo.** (216-1)

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njijino stroko spadajoče blago. (87-56)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkevijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**

Gostilna „Pri Roži“,

Židovske ulice št. 6,

začne točiti

Plznsko letno ali uležano pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu, ustanovljene leta 1842,

dne 18. aprila 1887. (265-3)

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo **specijalno z roko ali nogo**: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräss- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722-15)

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:
Poljčane.

Glasovite kisline z glayberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (163-3)

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebljeni.

Zlata
kolajna
svetne
razstave
1878.

Jedina
zlata ko-
lajna raz-
stave v Ant-
verpeni
1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim zvodom so solidni in se lahko čistijo.

J. HERMANN — LACHAPPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženjerja, izdelovalca strojev, Rue Boindot 31, 33 v Parizu.

Podrobni ceniki pošljejo se franko. (216-4)

M. NEUMANN,

v Ljubljani, Slonove ulice,

priporoča svojo veliko zalogo

narejene obleke za gospode, dečke in otroke

v velikej izbi po nizkej ceni. (206-7)

Pomladanski ogrtač . . . gld. 10 | Obleka za dečke . . . gld. 8
Pomladanska obleka . . . 12 | Ogrtač . . . 8
Pomladanski menčikov . . . 15 | Menčikov . . . 10

Otročje oblačilce gld. 4.

Obleka po meri izdeluje se iz finega modnega blaga po najnovejši fačoni, ceno in hitro.

FRAN JOSIPOVA GRENČICA.

Zahtevaj se vedno izrečno: „**FRAN-JOSIPOVA GRENČICA**“.
Zaloge povsod. (101-7) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

Prejem podjetja.

Podpisani s tem častitim p. n. naročnikom uljudno naznanja, da je prevzel dne 1. aprila gospoda **Jakoba Spoljariča**

ključarsko delavnico

v Hilšerjevih ulicah št. 12, predmestje Gradišče,

Prosim tedaj za blagovoljna daljna naročila pri novih zgradbah, kakor tudi na vsa dela in poprave v njegov strok spadajoče, z zagotovitvijo najhitrejših, solidnih in najcenejših postrežbe.

Z vlespoštovanjem

(231-3)

FRAN LEVO.

„AZIENDA“

avstrijsko-francosko društvo

za zavarovanje proti elementarnim nezgodam na Dunaji.

Društveni delniški kapital znaša

6 milij. frankov = 2,400.000 zlatov.

„AZIENDA“ zavaruje

proti škodi po toči

po najugodnejših pogojih in za trdne premije, ne da bi se imelo pozneje še doplačevati. Premije se odmerijo kolikor mogoče ceno in kdor precej plačati ne more, se mu dovoli do konca septembra obrok k plačilu premije.

Oglasila za zavarovanje vsprejemajo se pri

glavnem zastopstvu „**AZIENDE**“

v Ljubljani, Slonove ulice št. 52.

Glavni zastopnik:

Josip Prosenc.

BERNHARD TICHÖ, Brno,

Zelny trh št. 18, (211-4)

(v lastnej hiši) razpošilja po poštne povzetji:

1000 ostankov grebenastega su- kna, 6 metrov 40 cm., za celo moško obleko, ki se sme prati. gl. 3.—	1000 ostankov Brnskega sukna, 3 1/2 metra, zadosti za celo moško obleko gld. 4.50
Deset metrov polvolnenega kaš- mirja, 100 cm. širokega, v vseh bar- vah, za celo obleko gl. 4.50	Kos domačega platna, 1/4, 29 1/2 Dunajskega vatla. gl. 4.50 1/4, 5.50
Deset metrov indijskega fole, pol- volna, dvojne širskosti, zadosti za celo obleko gl. 5.—	Kos Rumburskega oksforda, 29 1/2, Dunajskega vatla, najboljši baže g. 4.50
Deset metrov brošovanega bla- ga, izvrstne baže, 60 centimetrov širok gl. 3.80	Kos sifona, jako dobre baže, 30 Dun. vatlov, cel gl. 5.30 najboljše baže 6.50
Deset metrov trinitnika, jako tra- jen gl. 2.80 najboljše baže 4.50	Kos King tkanine, 30 Dun. vatlov, cel 1/4, boljši kakor platno gl. 5.80 najboljše baže, 1/4, 6.50
Deset metrov blaga za obleke in ponočne suknje, 60 cm. širskosti, najnovejši dessins gl. 2.50	Jute-garitura, obstoječa iz 2 po- steljnih odev in prta, okolu in okolu z resami gl. 3.50
Deset metrov volnenega ripsa, v vseh barvah, 60 cm. širskosti, za jedno obleko gl. 3.80	Rips-garitura, obstoječa iz 2 po- steljnih odev in namiznega prta s cofi gl. 4.50
Deset metrov beže iz ovčje volne, dvojne širskosti, za celo obleko gl. 8.50	Ostanek posobue preproge, 10 do 12 metrov dolg, jako trajna, kra- sen dessins gld. 3.50

Uzoreci in ceniki zastoj in franko.